

בש"פ 4483/22 - כוכב מור יוסף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4483/22

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

כוכב מור יוסף

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (השופט ע' מיכלס) שניתנה ביום
15.6.2022 בעמ"ת 62294-05-22

בשם המבקש:

עו"ד לימור לוי מלאך

בשם המשיבה:

עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' מיכלס), אשר ניתנה ביום 15.6.2022 בעמ"ת 62294-05-22. בגדרי החלטה זו, דחה בית המשפט המחוזי את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום רחובות (השופטת ז' דיבון-סגל) אשר ניתנה ביום 24.5.2022 במ"ת 727-11-21 (להלן: הליך המעצר) - ואשר במסגרתה נקבע כי לא תוחזרנה למבקש הערבויות אותן הפקיד עד תום ההליכים המשפטיים נגדו וכי לא יבוטל צו עיכוב היציאה מן הארץ שהוטל עליו בהחלטת בית משפט השלום (השופט א' מלמד) מיום 16.11.2021 במסגרת הליך המעצר.

2. החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד שביחס אליה הוגשה בקשת רשות הערר שלפניי קבעה - בהתבסס על האמור בסעיף 48(א) לחוק המעצרים (להלן: סעיף 48(א)) - כי התנאים המגבילים אשר הוטלו על המבקש בהחלטת בית משפט השלום מיום 16.11.2021 נועדו, בין היתר, להבטיח את התייצבות המבקש לריצוי עונשו לכשיטול; ולפיכך, בקשת המבקש לביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ ולהשבת הערבויות אותן הפקיד הוגשה טרם זמנה, ויש להגישה בתום ההליכים המשפטיים.

3. לאחר עיון בכתובים שהניחו בפניי הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

4. החלטה זו אינה מעוררת שום שאלה משפטית עקרונית ובעלת השלכות רחב, שראוי להעמידה לדין במסגרת ערר ב"גלגול שלישי". כמו כן נחה דעתי כי בנדון דידן אין מתקיימות נסיבות ייחודיות המעלות חשש לעיוות דין אשר מצדיקות התערבות (ראו: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל (17.4.2011); בש"פ 4900/12 מדינת ישראל נ' פלוני (25.6.2012); וכן בש"פ 1876/21 סלים נ' מדינת ישראל (18.3.2021)). לא אחת קבע בית משפט זה כי התנאים המנדטוריים הקבועים בסעיף 48(א) - ובהם ההתייצבות לנשיאת העונש - חלים מאליהם באופן אוטומטי מכוח חוק המעצרים על כל כתב ערובה אשר נחתם במסגרת שחרור בערובה, יהא נוסחו אשר יהא - זאת, בין אם נקבעו במפורש בהחלטת בית המשפט ובכתב הערובה, בין אם לאו. השופט י' עמית היטיב לעמוד על פרשנות מקובלת זו בבש"פ 6704/19 שטרית נ' מדינת ישראל (30.10.2019), במילים אלו:

"ההחלטה בעניין לוי מבטאת גישה נוקשה, שלפיה התנאים לחילוט הערבות מוגדרים על פי כתב הערובה בלבד. נראה כי גישה זו רוככה במרוצת הזמן, וכיום מקובל כי התנאים המנויים בסעיף 48(א) רישא לחוק, שעניינם ניהול תקין של ההליך, נכללים מאליהם בתנאי השחרור המחייבים את הערב:

"ההתייצבות לחקירה, לדין במשפט, לערעור ולנשיאת העונש וכן מניעת שיבוש הליכי משפט, הם תנאים מנדטוריים שנקבעו על ידי המחוקק והם חלים באופן אוטומטי מכוח החוק על כל 'כתב ערובה' הנחתם במסגרת שחרור בערובה. המשכו של הסעיף מכיל רשימה בלתי סגורה של תנאים אופציונליים שבית המשפט רשאי להוסיף, כולם או מקצתם, לפי שיקול דעתו. נראה - איפוא - כי גם משלא נקבעו במפורש בהחלטת בית המשפט כל התנאים לשחרורו של נאשם בערובה, חל האמור בסעיף 48(א) רישא כהוראה הגלומה בהחלטת השחרור בערובה, מכוח החוק. על כן יש לקרוא אל תוך החלטת בית המשפט את הוראת סעיף 48(א) רישא, באופן שזו מהווה חלק אינטגרלי מהחלטת בית המשפט [...]"

על מנת ליצור קורלציה מלאה בין החלטת בית המשפט לבין הוראת סעיף 48(א) רישא, מן הראוי כי בהחלטת בית המשפט בדבר השחרור בערובה, יפורטו באופן מדויק כל התנאים אותם באה הערובה להבטיח. כך תתייתר אי הבהירות הנובעת מהצורך לצרף את הוראת החוק להחלטה ותתקבל תמונה מלאה ומדויקת של מלוא התנאים בהם מותנה השחרור בערובה" (בש"פ 4348/99 ארוך נ' מדינת ישראל, בפסקאות 5-6 (3.11.1999) [...]) (שם, בפסקה 9) (חלק מההדגשות הוספו; חלק מהאסמכתאות הוסרו - א.ש.) (עוד לעניין זה, ראו: בש"פ 8163/12 אלון נ' מדינת ישראל, בפסקה 16 (19.11.2012)).

5. משכך הוא, לא נפל כל פגם בהכרעות קמא אשר קבעו כי תנאי השחרור בערובה שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום מיום 16.11.2021 בגדרי הליך המעצר יחולו עד לגמר ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות אשר הושת על המבקש - חרף העובדה כי תנאי זה לא נכתב במפורש בהחלטה זו וכי גזר הדין בת"פ (שלום רחובות) 660-11-21

נעדר התייחסות כלשהי לערבויות לשם הבטחת ריצוי עונשו של המבקש (עוד ראו: ע"פ 10705/02 מכנושין נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 529, 531-533 (2004)).

6. אשר על כן, הבקשה נדחית. זכות המבקש לבקש הקלות בתנאים המגבילים, ככל שקיימת עילה לכך, שמורה לו.

ניתנה היום, ט"ו בתמוז התשפ"ב (14.7.2022).

ש ו פ ט
